A°. 1838. N°. 38.

ZONDAG DEN 13den MEI.

JE MAINTIENDRAI

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Militair Bureau.

Den 10 Mei 1838.

Nademaal aan den Heer Luitenant Kolonel P. BALFOUR VAN BURLEIGH verlof verleend is, tot het doen eener reis naar Nederland; zoo heeft Zijne Excellentie de Gouverneur Generaal bij Gouvernements-Order van den 9den dezer, No. 138 bepaald, dat gedurende de afwezigheid uit deze Kolonie van voormelden Hoofdofficier de functien van *Garnisoens en Plaatselijken Kommandant te Paramaribo* door den Heer Majoor titulair J. SCHEEK, en die van *Kommandant van het Bataillon Jagers No. 27*, door den Heer Kapitein G. VAN DEN HEUVEL zullen worden waargenomen.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Administrative Policie.

De passage over de steenen brug, gelegen op den *Heiligenweg* tusschen de *Keizers-* en *Maagden Straten*, te rekenen van Maandag den 14den Mei e. k., gedurende eenigen tijd, ter zake van noodige reparatien, *voor Rij- en andere Voertuigen* zullende afgesloten zijn, wordt hiervan aan de daarbij belanghebbenden kennis gegeven.

Paramaribo den 12 Mei 1838.
De Procureur Generaal der Kolonie *Suriname*,
PH. DE KANTER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 10den dezer, het Schip *de Verwachting*, Kapt. H. K. Hillers, van Amsterdam, hebbende 39 dagen reis.

IN TEXEL GEARRIVEERD:

Den 19den Februarij, *Sophia Cicilia*; B. F. Lusen. — Den 25sten, *Julia*; J. Hilbrands. — Den 1sten Maart, *Eensgezindheid*; C. Meijer. — Den 13den, *Nicolaas Witsen*; F. Lange. — *Wilhelmina*; J. N. Klint — *West-Indie*; J. J. Boas. — Den 19den, *Suriname*, R. van der Mei. — Den 21sten, *Susanna Maria*; C. Spiegelberg, (36 dagen terug reis.)

IN HELLEVOETSLUIS:

Den 4den Maart, *Jonge Hijlke Tromp*; T. S. Oldendorp. — Den 12den, *Equator*; J. van der Kolff. — Den 17den, *Regent*; Northlone.

IN VERTROKKEN:

Den 7den Maart, *Handel*, F. Popken.

Kapt. J. Meijer, voerende het Schip *Edams Welvaren*, van Suriname naar Amsterdam, meldt dd. St. Eustatius 9 December, dat hij na den 13den October uit Coppename vertrokken zijnde, den 25sten November eenen zwaren storm had doorgestaan, waardoor het Schip lek geworden en schade bekomen had, ten gevolge waarvan hij genoodzaakt is geweest te St. Eustatius binnen te loopen; aldaar echter niet kunnende lossen om te repareren, zoude de Kapt. eene andere haven opzoeken, om de geledene schade te herstellen. Gemeld Schip is den 3den Januarij, van St. Eustatius te St. Thomas gearriveerd, en zoude aldaar gedeeltelijk lossen om eene nieuwe inspectie te ondergaan.

— Het Schip *de Nederlander*, Kapt. C. Hofker, is den 15den Februarij in Dover, lek en met schade binnengeloopen. Van de lading is een klein gedeelte weinig beschadigd, doch het Schip afgekeurd geworden.

— Het Schip *de Vr. Catharina*, Kapt. Lange, van Suriname naar Amsterdam, is volgens brief van Falmouth van 7 Maart, den 16den Februarij op 43° Br. 15° L. masteloos, lek en met verlies van roer door het volk verlaten geworden. De Kapitein, stuurman en vier matroozen zijn met het Schip *Hope*, Kapt. Coombes, van Calcutta te Falmouth aangebragt; de overige ekwipagie is door het Amerik. Schip *John Dunlop* gered.

— Het vrak van het bij Scilly gestrande Schip *Twee Gebroeders*, Kapt. J. K. Potjewijd, is aldaar publiek verkocht.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 23 *Maart* 1838.

Aanneming der 24 Artikelen.

De blijde mare, dat Z. M. de Koning der Nederlanden de 24 Artikelen heeft aangenomen, wordt van alle zijden bevestigd. De houding der Amsterdamsche beurs, de berigten deswege door binnen- en buitenlandsche dagbladen medegedeeld, nemen allen twijfel daaromtrent weg. Niets wordt er meer vereischt, dan eene officiëele aankondiging van wege de Nederlandsche Regering, waarop men tot heden te vergeefs gewacht heeft. Dit geheimzinnige stilzwijgen omtrent eene aangelegenheid van zoo hoog gewigt, omtrent een besluit, dat uit deszelfs aard bestemd is om openbaar te worden, dat buitendien reeds aan de belanghebbende kabinetten is medegedeeld, — dit geheimzinnige stilzwijgen verwekt bij het publiek eenige bevreemding. — Wij voor ons gissen, dat hetzelve slechts aan eene soort van etiquette moet worden toegeschreven; dat men het besluit van Z. M. niet officiëel openbaar wil maken, alvorens hetzelve ter kennisse van de andere Hoven zal zijn gebragt.

Dan hoe dit zij, aan de waarheid van de tijding twijfelt wel niemand meer. Zoo geschiedt dan nu eindelijk, waarop wij sedert verscheidene jaren vruchteloos hebben aangedrongen! Zoo wordt dan nu bewaarheid wat wij sedert lang voorspeld hebben, dat men namelijk toch eenmaal tot dezen stap zou moeten overgaan! Zoo ziet men dan nu in, dat de schatten en menschenlevens, die men aan het stelsel van volharding heeft opgeofferd, als nutteloos verspild moesten worden beschouwd! Zoo begrijpt men dan nu, dat er voor Nederland geene andere redding te hopen, geen andere uitweg te vinden was, dan om zich naar den wil van geheel Europa (die ook in de hoofdzaak met onze belangen strookte) te schikken! — Vrede en scheiding was sedert zeven jaren steeds ons stelsel, onze leus? Wij hebben dit verdedigd en verkondigd; zoo dikwijls zich daartoe de gelegenheid aanbood. Indien wij het betreuren, dat ons zwak stem niet vroeger gehoor verleend is, wij doen dit niet uit gekrenkte eigenliefde, maar uit diep besef der rampen, die het tegenovergesteld systema over de Natie heeft uitgestort! Wij slaan echter dezen toon geenszins aan, omdat het in ons plan ligt, verwijtingen te doen, maar alleen om ons te regtvaardigen wegens de gevoelens, die wij altijd beleden hebben, en die thans ook door de Regering worden omhelsd. Wat wordt er dan nu van al die beschuldigingen en verdenkingen van kwalijkgezindheid, van Belgisch-gezindheid, revolutionnaire bedoelingen, enz. die wij van den kant van zekere dagbladen tot zelfs nog voor weinige dagen moesten verduren, enkel en alleen omdat wij de scheiding en den vrede voorstonden? Zullen zij thans, nu de Regering zich mede tot vrede en scheiding geneigd toont, ook aan deze dezelfde verwijtingen doen? *Tot voor weinige dagen* hebben zij met al de kracht hunner longen *Volharding! Volharding!* geschreeuwd en het *status quo* als den gelukkigsten aller toestanden afgeschilderd. *Tot voor weinige dagen* hebben zij de definitieve scheiding als eene openbare ramp beschouwd, en de hereeniging of althans de administratieve scheiding als het doel van aller wenschen voorgedragen. *Tot voor weinige dagen* hebben zij den oorlog gepredikt, en den vrede in den tegenwoordigen tijd als eenen bedriegelijken vrede voorgesteld, die niet anders dan door de wapens konde bevestigd worden. Zullen zij nu bij hunne gevoelens blijven en oppositie gaan maken? Of zullen zij, inconsequent in hunne beschouwingen maar consequent in hun quasi-ministerialismus, nu met de Regering vrede- en scheidingsgezind worden? — Wij zullen zien!

Keeren wij tot ons onderwerp terug. — Nogmaals zij het gezegd: wij willen geene verwijtingen doen! Wij willen het verleden vergeven en vergeten; wij willen ons in het tegenwoordige verblijden, wij willen op de toekomst hopen! Wij wenschen der Natie, der Regering geluk met het vredelievend besluit, dat door onzen beminden Koning is genomen. Voorwaar de Noord-Nederlanders zijn aan hunnen Koning gehecht; hunne liefde, hunne trouw is in de laatste rampvolle jaren beproefd. Niet te min zal de maatregel, dien de Regering thans heeft genomen, de banden tusschen vorst en volk nog nauwer toehalen. De Natie weet het, dat de Koning alleen in haar belang van zijne souvereiniteits-regten op Belgie afziet; als mensch, als Koning, als vader, moest Willem I. voor het Besluit terug deinzen om zijne regten op twee derde gedeelten van zijn Koningrijk te laten varen; om dit offer te brengen, werd eene Koninklijke grootmoedigheid, eene innige liefde voor het trouwe Nederlandsche volk vereischt. Wel nu, de Koning toont zich bereid dit offer te brengen! De Natie zal er hem door dubbele trouw en liefde voor danken.

Hoe veel belang de Natie in de eindschikking met Belgie stelt, blijkt uit de vreugde, die zich algemeen openbaart; blijkt uit de aanmerkelijke rijzing der staatspapieren. En trouwens, wanneer de vrede werkelijk zal zijn tot stand gebragt, wanneer 's lands in- en uitwendige belangen op eenen vasten voet zullen zijn geregeld, dan zal het openbaar vertrouwen nog steeds toenemen, dan zullen de Nederlandsche fondsen, op de goede trouw van de Regering en het volk gevestigd, en door de onmetelijke hulpbronnen des lands geschraagd, een even groot en onwankelbaar krediet verdienen en vinden, als die der eerste Mogendheden van Europa.

ADVERTISSEMENTEN.

De KOLONIALE ONTVANGER en BETAALMEESTER, informeert bij deze den *PATENTPLIGTIGEN*, dat de acte van Patent voor het loopende dienstjaar, tegen intrekking der afgegevene bewijzen van ingeleverde Declaratoiren ter bekoming van Patent, ten zijne kantore verkrijgbaar zijn. — En herinnert tevens om de *eerste Termijn* welke bereids op den 31sten Maart ll., is

verschenen te komen aanzuiveren, alzoo de Lijsten ter vervolging der nalatigen aan den Exploicteur zullen worden overgegeven.
Paramaribo den 12 April 1838.
De Ontvanger en Betaalmeester voorn.,
WESENHAGEN.

(18682) Aan het DEPARTEMENT der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, zijn gedevolveerd, de navolgende Boedels, als:

Van MOZES van LOUISZOON, den 2den April 1838, en FREDERIK BARTELINK, den 1sten dito.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren derzelve opgeroepen, ten einde en op poene als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo den 12 Mei 1838.
De Curator en Weesmeester,
W. H. LANS.

Tweede Advertentie.

(19704) De ondergeteekende zal op Dingsdag den 15den dezer, door den Vendumeester A. SALOMONS op Vendu verkoopen, den Neger *Baron*.
Paramaribo den 12 Mei 1838.
J. LIONARONS.

(2359) De Vendumeester S. F. FLU, zal op den 17den dezer, 's namiddags om 4 uur, ten huize in de *Keizer Straat*, Lа. D. No. 4., verkoopen, de *NALATENSCHAP* van nu, wijlen Mejufvrouw M. J. L. PACCOTTON, bestaande in: *MEUBELAIRE GOEDEREN*, eenig *GOUD* en *ZILVERGOED* en de Negerin *Fannij*; — als mede den Negerjongen *Hoop*, aankomende Mejufvrouw P. van PACCOTTON, nu Boedel.

De Goederen zijn daags te voren en op den verkoopdag, ter bezigtigen.
Paramaribo den 5 Mei 1838.

HEIDEMANS & MONK

(19703) Hebben ontvangen per Kapitein H. K. HILLERS, en bieden te koop aan;

Boter, Zoetemelksche-, Komijne- en Kasseere Kazen, Haring, Zoutevisch, kasseer Vleesch, dito Worst en Tongen; Genua, Patent-, Raap- en Lijn Olie, Wijn-Azijn in oxhoofden en pullen, Zuurkool, dubbelde Ielders Jenever, Rhijn Wijn in kistjes van 1 dozijn.

Aangemaakte Witlood, Vliesgroen en Berlijnsch Blaauw, gemalen Potlood, Koningsrood en Engelsch Bruin.

Een assortiment DOEKEN (*nieuwe patroonen*), BENGAALSTREEP, Bafta Katoen, Printers, Calico's, zwart Merinos, dito Cambric, Flanel, rood Zwitsersch Katoen, blaauw en gestreepte Nankings Meubel Diemet, groen gewit Gaas, wit en gekleurd Kamerdoek, witte en bruine Dril, garen en katoenen Boekjes Streep en fijne Linnen Zakdoeken.

Zijden Fluweel en Vesten, Satijn en Zijde, zwarte en gekleurde Taffen, effe en à jour gewerkte zwarte en witte Zijden Mans- en Vrouwen Kousen en Sokken, dito Handschoenen, zwart en licht gekleurde Zijden Cravatten, zwart Kemelsharen en Zijden Doeken, witte en zwarte Satijnen Dames Schoenen, Redicules, een *NIEUW* assortiment van GAZEN en ANDERE LINTEN, Bloemen en Bouquetten met Vruchten, Dames-, Meisjes- en Kinder Hoeden, Kinderen Mutsjes, breede en smalle Kanten, Tusschenzetsels en Strooken.

Mans- en Jongens Vilten en Zijden Hoeden, zwart Lakensche en Satijnen Vesten, Mans-, Vrouwen-, Jongens-, Meisjes- en Kinderen Schoenen in soorten.

Groote Spiegels en Schilderijen; &c. &c.

B. H. KLOSTERMAN

(18721) Heeft ontvangen per het Schip *de Verwachting*, Kapt. H. K. HILLERS, en biedt tot *civiele* prijzen te koop:

Beste Boter, Zoetemelksche en Edammer Kazen, Hammen, gerookte Osse Tongen, Saucijs de Bologne, heele, halve en kwart tonnen Pekel en Rook Spek, halve en kwart tonnen Zoutvleesch, Rolpens in vaatjes; fijne en grove Hemden Linnen, Osnabrugs dito; *MARYLANDSCHE* SIGAREN en ROOK TABAK en veel andere GOEDEREN meer.

Schoenen - Magazijn
VAN
A. J. POSNANKIE

(19700) Ontvangen een geheel nieuw assortiment Mans- Vrouwen- en Jongens SCHOENEN en LAARSEN, s. f. zwart en blaauw Laken, gemaakte Lakensche Mans Rokken en Jassen. Mans en Jongens zwarte en witte vilte Hoeden, fijne en ordinaire Hemden Linnen, witte en gekleurde Broekenstof, Boekjes Streep, Pool, Vries, en Boezeroen, Bont en diverse STUKGOEDEREN meer. — Engelsche *TAFEL LAMPEN* en opregte Eau de Cologne.

Beste Vriesche Boter, Z. M. en Komijne Kazen, opregte Genua Olie, Selterwater, Genever, en Brandewijn.

In Voorraad:

Kisten Roodewijn à 48 flesschen, kistjes fijne dito à 12 flesschen en diverse DRANKEN meer.

DEGENHARD & KRAMER

(19701) Hebben ontvangen per het Schip *de Verwachting*, Kapt. H. K. HILLERS, en bieden te koop:

Boter, Zoetemelksche en Komijne Kazen, Westphaalsche Hammen, gerookte Ossenribben, dito Tongen, dito kinnebaks Hammen, dito Saucijs de Bologne, vaatjes Rolpens, dito Worst en Saucijsjes, dito Tongen, Pekel en Rook Spek in halve en kwart tonnen, gezouten Vleesch, gezonten ROLLADE in tobben; diverse DRANKEN en meer andere GOEDEREN.

(12326) Kapitein H. K. HILLERS, biedt te Koop aan:

Versche PROVISIEN, MANUFACTUREN en BIJOUTERIEN; — wonende aan de *Watermolen Straat*, naast den Heer A. B. ZEEBERG.
Paramaribo den 12 Mei 1838.

(19702) Kapitein H. K. HILLERS, voerende het Nederlandsche snelzeilend Brik-Schip *de Verwachting*, voornemens zijnde *ultimo* dezer maand, de terugreis naar *Amsterdam* aan te nemen, biedt deszelfs Bodem aan ter inlading van *SUIKER* en *KATOEN*. — Adres bij de Heeren DEGENHARD & KRAMER.
Paramaribo, den 11 Mei 1838.

(19699) De minderjarige C. FERRIER vertrekt.

(19687) De minderjarige J. A. HEWITT vertrekt.

MOTTO.

» En de meeste van deze is de Liefde.»
DE THARSER.

PARAMARIBO, 12 *Mei* 1838. Wij hebben in een vorig nummer van dit dagblad, ons voorbehouden, op het, door de Maatschappij van *Weldadigheid*, te vieren feest terug te komen. Wij doen dit volgaarne, en wel te meer daarom, dewijl wij in Haar eene stichting aanschouwen, welke juist daarom miskend wordt, dewijl zij *niet gekend* is. Zoo gaat het lezers! wanneer men uit de hoogte, het oordeel der verwerping uitspreekt, zonder of personen of zaken te kennen; terwijl er ook daarom in den gang des dagelijkschen levens zoo dikwijls eerst een aangeheven *Hozanna*, en een weinig daarna, een' »*weg met dezen*," gebruit wordt!

Maar die zelfde gang der tijden heeft ons doen zien dat de verhouding der zedelijke wereld gelijk staat tot die van de natuurlijke; deze namelijk, dat, gelijk in den morgenstond der wereld voor het krachtwoord: »*er zij licht*" de duisternis die de aarde overdekte tot haren onzaligen oorsprong terug vloodt, — zoo ook vooroordeel en dwaling wijken zullen voor de uitspraken van het gezond en onbevooroordeeld verstand, en hetwelk dan vooral den triomph behalen zal, wanneer men geen dwazen meer vinden zal, om in een mortier te stampen.

Zulk eene toekomst wacht der Surinaamsche Maatschappij van *Weldadigheid*, en zij kan er te eerder op rekenen daar de uitkomsten van haar verrigtingen voor geheel de wereld zijn opengelegd geworden. — Zij oordeelde het raadzaam, zelfs in ongewonen tijd, een verslag te doen geven, van hetgeen in den afgeloopen jare door haar is verrigt geworden. Van uit hare borst is er eene stem uitgegaan die krachtigen weerklank gevonden heeft. De Hooge Regeerder dezer landen, benevens Hoogstdeszelfs Gemalin, zijne Adjudanten; de voornaamste burgerlijke Ambtenaren en eenige Officieren van het Garnizoen, met de eerwaardige Afgevaardigden uit onderscheidene Kerk- en andere Genootschappen, gaven door hunne bijwoning van het gevierde feest, hunne deelneming te kennen.

Ten half negen ure, nam de plegtigheid een' aanvang. Een wel bezet orchest stemde den toegesnelden feestvierder reeds dadelijk tot dat gevoel hetwelk reeds uit den aard der zaak elk behoorde te vervullen.

Daar treedt nu de Redenaar de Heer J. C. MULLER Az. naar de toegerigte schare op, en bepaalt dezelve bij de Surinaamsche Maatschappij van *Weldadigheid* beschouwd als *de oefenschool ter bevordering van ons waar geluk.*

In het eerste gedeelte behandelde de Redenaar die bijzonderheden, welke zich als de juiste karakters van *het waar geluk* kenmerken: zijne netheid, ordelijkheid en gezuiverde taal en stijl, waren ons reeds van vroegeren tijd bekend, en wij ontveinzen het geenzins, steeds bekoorden ons des geëerden Sprekers bovengenoemde eigenschappen: hij leverde ons eene nieuwe proeve van de hem bijgeblevene begaafdheid.

In krachtiger toon, dacht ons, was het verslag gesteld van den Hoofdbestuurder N. G. VLIER, en ZEd. had daartoe ook te meerder reden, en te gereeder aanleiding. De Maatschappij is, wel is waar vooruitgegaan, en heeft toegenomen zoo wel in *in*- als UIT*wendige* kracht en sterkte. Maar de geëerde Berigtgever moest ook bestrijden meer dan eene verkeerdelijk opgevatte meening, en tevens het siddering wekkend achteruitgaan, zich zelfs, van den jare 1828! dagteekenende, vermelden.

De geëerde Berigtgever treedt af; maar niet zonder alvorens de schenking des waschdoms te hebben ingeroepen van Hem, zonder wien de zaaijer, geen maaijer worden kan.

Nadat de verdienstelijke toon-kunstenaars andermaal hunne welluidende harmonieën in de heilige tempel gewelven hadden doen hooren, betrad de Redenaar MULLER ten tweeden male het gewijde gestoelte. — En wat rest hem nu? — Wat eerder dan aan Hem die geraad staat ons eerlang te verlaten, de warmste dankzegging toe te brengen voor de bescherming der Maatschappij bewezen; hem te verzekeren van ons blijvend aandenken, en hem met zijne betrekkingen, te bevelen aan de begunstigde hoede van dien Opperverst, die wandelt op de vleugelen des winds, en over stormen en stroomen het gebied voert. — Ook aan hun die op de stoelen der eere gezeten zijn, werd behoorlijk en met betamenden ernst gedacht; — terwijl het van den geëerden Spreker reeds vooraf te gemoet gezien kon worden, dat door hem noch de andere helft van ons geslacht, die zoo veel regt heeft op den eernaam van herorderaarsters onzes levens geluks; noch de verdienstelijke toon kunstenaars, zouden vergeten worden, als die de jubelen der aarde vereenigen met en verheffen tot harmonieën des Hemels!

Ook wij willen ons aan het slot van dit verslag, op dat hooge standpunt plaatsen. Tot daarop lezers! kunnen wij te eerder klimmen, wanneer wij geen baldadig oordeel der verwerping over corporatiën en individuen, die niet in hunne waarde gekend en erkend worden, uitspreken; — maar zij zouden dit oordeel niet hebben uitgesproken, indien zij, — hoe doof ook voor de verstandigste redenering, — den zang des dichters verstaan hadden:

» Een boom vol van waarde, voor ons ook geplant,
» Schenkt bloemen en vruchten voor 't hart en 't
» verstand,"

en men zich ontdaan van waanwijsheid en blinde tegeningenomenheid, tot dat hooge en edele standpunt hetwelk de *werkdadige Weldadigheid* beschouwt als de regterhand der liefde, die aangrijpt, vasthoudt, opricht; in de geslagen wonden balsem uitgiet en dezelve bedekt. — Lezers! wij sluiten het schemerend oog, wanneer wij bedenken welk een gloed van leven en licht en liefde van de opgehangen beeldtenis zah afvloeijen en nederdalen op den beweegbaren akker van het door menschenliefde geädelt gemoed.

Een Vriend der lijdende menschheid.

Te Paramaribo, bij J. J. ENGELBRECHT.